

andet, som bruges ved Fabricationen, koster omtrent 12 Kr., saa at der til hvert Gevær medgaa 62 Kr.; men desuden maa, som den ærede Ordfører oplyste, et vist konstant Beløb af 19,000 Kr., som svarer til Lønningen af det faste Personale, regnes med ved Bestemmelsen af Prisen, og jo flere Geværer man fabrikere, desto billigere bliver Prisen paa det enkelte Gevær, idet det konstante Beløb da vejer mindre. Derved fremkommer en saadan Forstel i Prisen, at denne, naar det af mig foreslaaede Beløb af 100,000 Kr. bevilges, for det enkelte Gevær vil blive 72 Kr., medens den, naar der, som foreslaaet af Flertallet, kun bevilges 75,000 Kroner, bliver 76 Kroner. Det bliver altsaa i Længden ikke nogen økonomisk Foranstaltning, Udvalget har foreslaaet. Sparer man en stor Sum, bliver til Gengæld Prisen paa det enkelte Gevær saa meget større. Med Hensyn til Patronerne skal jeg oplyse, at vi ved Finanssaarets Slutning havde 12 Millioner, men hvad der maa tilstræbes er et Antal af 16 Millioner. For den Bevilling, der er foreslaaet af mig, vilde man kunne anskaffe $1\frac{1}{2}$ Million Patroner; men dersom Bevillingen nedsættes, som foreslaaet af Flertallet, fra 100,000 til 75,000 Kr., vil der kun kunne anskaffes 1 Million. — Jeg takker det ærede Udvalg, fordi det har tiltraadt det af mig stillede Endringsforslag under Nr. 277 om en Bevilling af 8,000 Kr. til Opsørelse af et Eksercerhus for den i Aarhus liggende Artilleriafdeling. Det har jo en overordentlig stor Betydning for Mandstabet's Sundhedstilstand, at det, naar det indkalbes til Ekserceret, ikke skal holde alle Døvelser i fri Luft, men om fornødent kan holde dem i lukkede Rum. Den af Udvalget foreslaaede Medsættelse af det Beløb, der er forlangt til Opsørelse af en Hingstestald ved Ride- og Væslagstolens Kaserne, har jeg intet imod, og ligeledes kan jeg tiltræde det af Udvalget stillede Forslag om, at det Beløb, der er begæret til Opsørelse af overdækkede Volter i forskellige Garnisonshyer, udgaa. De vilde jo i og for sig være hensigtsmæssige, og jeg tror, at de vilde være økonomiske, idet Hestene derved vilde staaes. Men paa den anden Side skal jeg indrømme, at, er det gaaet saa længe uden dem, kan det ogsaa gaa saaledes indtil videre.

Jeg skal altsaa i Almindelighed udtale, at jeg tillader mig at opfordre det høje Ting til at stemme imod samtlige de af Mindretallet stillede Forslag. Hvad de Forslag angaar, der ere stillede af Flertallet, ved jeg jo overmaade godt, at dersom det lykkes at saa Mindretallets Forslag for-

fastede, vil dette til Gengæld faste sine Stemmer paa Flertallets Forslag, og det vil altsaa blive hele Udvalget, der gaar imod de af mig forlangte Bevillinger. Jeg anser det derfor for haabløst særlig at udtale mig imod disse Flertalsforslag.

Ordføreren (Nøerregaard): Jeg skal tillade mig at imødegaa de Bemærkninger, der ere fremsatte af Ordføreren for Mindretallet. Jeg antager nemlig, at det er det ærede Medlem for Ringløbing (F. C. Christensen), der er Mindretallets Ordfører, men jeg blev dog noget i Tvivl derom, da det ærede Medlem for Kalundborg (N. Sørensen) kort efter stod op og med omtrent lignende Udførlighed gennemgik Mindretallets Betænkning og Standpunkter. Jeg skal alligevel nærmest henvende mine Bemærkninger til det ærede Medlem for Ringløbing. Det ærede Medlem begyndte med at beklage, at den 1ste April 1894 var der sket den Ulykke, at den antimilitaristiske Strømning, der hidtil havde været den overvejende i Folketinget, da havde maattet bukke under, og nu er det den militaristiske Strømning, der er kommen oven paa. Ja, det ærede Medlem er altid saa stærk i den Slags Bemærkninger, men det ærede Medlem er ikke slet saa stærk i at føre Bevis derfor, og han vilde ogsaa komme i betydelig Forlegenhed, hvis han skulde det, hvis han virkelig vilde paatage sig at bevise, at det, der skete den 1ste April 1894, betød, at vi nu for Fremtiden fik større Udgifter til Militærvæsenet, end vi have haft i den Periode, der strakte sig fra 1885 til 1894. Kom det nu først rigtig til at gaa løs med Militærudgifter, medens vi tidligere havde levet i en Periode, der var forholdsvis sparsommelig, ja, saa kunde det ærede Medlem have Ret. Men det, han talte om, var kun, hvad Folketinget havde stemt for før 1ste April 1894, og hvad vi stemme for nu. Naar det ærede Medlem kan paavise, at vi nu paa de ekstraordinære Budgetter for at saa en Overenskomst med Landstinget og Regeringen og for at saa et virkelig holdbart Grundlag for Statskusholdningen paa dette Omraade, stemme paa noget, som vi ikke stemte for i Provisorieaarene under helt andre Forhold, saa tror det ærede Medlem at kunne sige, at han dermed har paavist, at militaristiske Strømninger have faaet Overhaand. Jeg vil paa dette Omraade som paa andre indstaendig raade det ærede Medlem til at tage mere Hensyn til Virkeligheden i sine politiske Betragtninger, de vise sig aldrig at kunne staa Maal med en Maalestok, hentet fra Virkeligheden, de stamme fra langt tidligere Regioner. Jeg skal bemærke, at ikke